

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. november 14.*

„Fellebbezés — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — A 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése — Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmére vonatkozó kivétel — Környezeti információk — 1367/2006/EK rendelet — A 6. cikk (1) bekezdése — A kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszára vonatkozó dokumentumok — A hozzáférés megtagadása — A hozzáférés iránti kérelemben szereplő dokumentumok tartalmának konkrét és egyedi vizsgálatának elvégzésére irányuló kötelezettség — Nyomós közérdek”

A C-514/11. P. és C-605/11. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Liga para a Protecção da Natureza (LPN)** (székhelye: Lisszabon [Portugália], képviselik: P. Vinagre e Silva és L. Rossi advogadas),

a **Finn Köztársaság** képviselik: J. Heliskoski, M. Pere és J. Leppo, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőknek,

támogatják őket:

az **Észt Köztársaság** (képvisele: M. Linntam, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2011. november 25-én benyújtott két fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képvisele: P. Costa de Oliveira és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

támogatják:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képvisele: T. Henze és A. Wiedmann, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó a fellebbezési eljárásban,

a **Dán Királyság** (képvisele: V. Pasternak Jørgensen és C. Thorning, meghatalmazotti minőségben),

* Az eljárás nyelve: portugál.

a **Svéd Királyság** (képviselek: A. Falk és C. Meyer-Seitz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz (előadó) tanácselnök, A. Rosas, Juhász E., D. Šváby és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. május 29-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2013. szeptember 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a Liga para a Protecção da Natureza (a továbbiakban: LPN) (C-514/11. P. sz. ügy) és a Finn Köztársaság (C-605/11. P. sz. ügy) az Európai Unió Törvényszéke által a T-29/08. sz., LPN kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 9-én hozott ítélet (EBHT 2011., II-6021. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az említett ítéletben a Törvényszék elutasította az LPN-nek a Portugál Köztársasággal szemben indított, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktáiban szereplő dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának megerősítéséről szóló, 2007. november 22-i bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

- 2 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, EK 255. cikkben előírt hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait.
- 3 E rendelet „Kivételek” címet viselő 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét:]

a) a közérdek tekintetében:

- közbiztonság,–
- védelmi és katonai ügyek,–
- nemzetközi kapcsolatok,
- a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;

b) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme, különösen a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően [helyesen: a magánélet és a személyiség integritásának védelme, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően].

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét]:

- természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,
- bírósági eljárások és jogi tanácsadás,
- ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat [helyesen: véleményeket] tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

[...]

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé [helyesen: ne tegye hozzáférhetővé].

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetők [helyesen: hozzáférhetővé tehetők].

(7) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. [...]"

- 4 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.) (15) preambulumbekkezdése értelmében:

„Azokban az esetekben, amikor a [1049/2001] rendelet kivételekről rendelkezik, ezeket az e rendeletben foglalt különös rendelkezésekre is figyelemmel a környezeti információ iránti kérelmekre is alkalmazni kell [helyesen: ezeket a rendeletben foglalt, a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös rendelkezésekre figyelemmel kell alkalmazni]. Az elutasítás indokait a környezeti információhoz való hozzáférés vonatkozásában megszorítóan kell értelmezni, tekintetbe véve azt a közérdeket, amelyet az információ közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] szolgál, és azt, hogy a kért információ a környezetbe jutó kibocsátásokra vonatkozik-e. [...]"

- 5 Az 1367/2006 rendelet „A környezeti információhoz való hozzáférés” címet viselő II. címében szereplő 3. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A[z 1049/2001] rendeletet alkalmazni kell a kérelmező által benyújtott, a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre, a kérelmező állampolgársága, nemzetisége vagy lakóhelye szerinti megkülönböztetés nélkül, illetve jogi személy esetében annak bejegyzett székhelye és tevékenysége tényleges központjának helye szerinti megkülönböztetés nélkül.”

- 6 Az 1367/2006 rendelet „Kivételek alkalmazása környezeti információhoz való hozzáférés iránti kérelmekre” című 6. cikkének (1) bekezdése a következőt írja elő:

„A[z 1049/2001] rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdése esetében – a vizsgálatok, különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok kivételével – a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. Az [1049/2001] rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.”

A jogvita előzményei és a vitatott jogi aktusok

- 7 Az LPN olyan nem kormányzati szervezet, amelynek célja a környezet védelme. 2003 áprilisában az LPN panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz, amelyben azt állította, hogy a Sabor folyón (Portugália) egy zárógát megépítésével kapcsolatos projekt sérti a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvet (HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.). E panaszt követően a Bizottság kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást indított a Portugál Köztársasággal szemben, és kapcsolatba lépett a portugál hatóságokkal, hogy megvizsgálja, hogy e projekt mennyiben sértheti a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelvet (HL L 103., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 98. o.) és a 92/43 irányelvet.
- 8 2007 márciusában az LPN a panaszának kezelésére vonatkozó információkhoz való hozzáférést, valamint a „Bizottság munkacsoportja” által kidolgozott dokumentumokba, továbbá a Bizottság és a portugál hatóságok között váltott dokumentumokba való betekintést kért a Bizottságtól. A Bizottság ezt a kérelmet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján 2007. május 22-i levelében elutasította.
- 9 Azután, hogy az LPN kérelmét 2007. június 14-i levelében megismételte, a Bizottság a vitatott határozatban megerősítette a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, mivel úgy vélte, hogy valamennyi kérelmezett dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel hatálya alá tartozik. E határozat tartalmát a megtámadott ítélet a következőképpen foglalja össze:

„20. A Bizottság többek között rámutatott, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében a Bizottság és az érintett tagállam között kölcsönös bizalomnak kell uralkodnia, hogy ezek számára olyan tárgyalási és egyeztetési eljárás megindítása váljék lehetővé, amelynek célja a jogvita megegyezéssel való megoldása anélkül, hogy pert kellene indítani a Bíróság előtt. A Bizottság azt is hangsúlyozta, hogy egyrészt a Bizottság és a portugál hatóságok közötti tárgyalások még folyamatban vannak, másrészt pedig több alkalommal is sor került, illetve sor fog kerülni találkozókra és az álláspontok egyeztetésére a zárógátprojekt környezetre gyakorolt hatása értékelésének céljából. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kért dokumentumok

közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] sértheti a Bizottságnak a feltételezett jogsértés kezelésére irányuló lehetőségeit, tekintettel arra, hogy e hozzáférhetővé tétel alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a jogvitának a portugál hatóságokkal való megegyezés útján történő, azelőtti megoldását, hogy az ügy a Bíróság elé kerülne. A Bizottság megállapította továbbá, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése értelmében a szóban forgó dokumentumok tekintetében nem lehetséges a »részleges hozzáférés« [helyesen: a szóban forgó dokumentumok tekintetében nem lehetséges az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése értelmében vett »részleges hozzáférés«], mivel a hivatkozott kivétel e dokumentumok mindegyikére vonatkozik.

21. Egyébiránt az 1049/2001 rendelet] 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata szerinti, esetleges »nyomós közérdeket« illetően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az nem állt fenn. Véleménye szerint az 1367/2006 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése, amely szerint a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak, nem alkalmazható a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos olyan vizsgálatokra, mint amelyről a jelen ügyben szó van. A Bizottság pontosította, hogy a [92/43] irányelv súlyos megsértésének veszélye sem minősül ilyen érdeknek, mivel kizárólag a Bíróságnak van hatásköre annak megállapítására, hogy az érintett tagállam megsértette kötelezettségeit az EK-Szerződés értelmében. A Bizottság szerint a kért dokumentumok közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] e tekintetben nem segítené a tájékozódást, mivel a Bíróság nem oldotta meg véglegesen ezt a kérdést.”
- 10 2008. január 18-án, tehát a vitatott határozat elleni kereset benyújtásának napján, a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága közölte az LPN-nel azon szándékát, hogy javasolja a Bizottságnak, hogy a panaszára vonatkozó vizsgálatot a szóban forgó zárógátprojektre vonatkozó kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban zárja le.
- 11 2008 februárjában az LPN megismételte a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás aktái között található dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmét.
- 12 2008. április 3-i levelében a Bizottság tudatta az LPN-nel, hogy egyrészt 2008. február 28-i ülésén lezárta a zárógátprojektre vonatkozó panaszának vizsgálatát. Másrészt a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet illetően, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel már nem alkalmazható, ily módon a kért dokumentumok átadhatók számára, feltéve hogy nem tartoznak az e rendelet szerinti más kivétel hatálya alá.
- 13 Az LPN ezt követően betekinthesett a Bizottság irataiba, és hozzáférhetett bizonyos számú kérelmezett dokumentum tartalmához. Ezen túlmenően, 2008. október 24-i levelében (a továbbiakban: 2008. október 24-i határozat) a Bizottság más érintett dokumentumok tartalmához teljes körű vagy részleges hozzáférést engedélyezett, amellet, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében a döntéshozatali eljárás védelmére vonatkozóan, valamint e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében a bírósági eljárások védelmével kapcsolatban előírt kivételekre hivatkozva továbbra is megtagadta a bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 14 2008. január 18-án benyújtott keresetlevelével az LPN az Elsőfokú Bíróságtól a vitatott határozat megsemmisítését kérte. A Dán Királyság, a Finn Köztársaság, és a Svéd Királyság számára engedélyezték, hogy az LPN kérelmeinek támogatására beavatkozzon.
- 15 A Bizottság annak megállapítását kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a kereset okafoggyottá vált, mivel a szóban forgó dokumentumok egy részéhez engedélyezték a hozzáférést, továbbá mivel a többi dokumentum hozzáférhetővé tételének megtagadása ugyanezen indok alapján már nem megalapozott.

- 16 A Törvényszék egyrészről a megtámadott ítélet 57. pontjában megállapította, hogy mivel az LPN számára az eljárás során engedélyezték a hozzáférést a szóban forgó dokumentumokhoz, a jogvita oka fogyottá vált, következésképpen arról már nem kell határozni. Másrészről a még nem vagy csak részben hozzáférhetővé tett dokumentumokat illetően a Törvényszék a keresetet azon az alapon utasította el, hogy az LPN által felhozott és az 1367/2006 rendelet – és különösen 6. cikke –, illetve az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésére alapított két jogalap nem megalapozott.
- 17 E jogalapok együttes vizsgálata során a megtámadott ítélet 110–112. pontjában a Törvényszék abból az elvből indult ki, amely szerint egyrészt a Bizottság minden egyes kérelmezett dokumentumot köteles konkrétan és egyedileg megvizsgálni annak értékelése céljából, hogy a dokumentum hozzáférhetővé tétele ténylegesen sérthet-e valamely védett érdeket, másrészt pedig e vizsgálatnak ki kell tűnnie az érintett intézmény határozatának indoklásából.
- 18 Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 126. és azt követő pontjaiban a C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítélet (EBHT 2008., I-4723. o.) 50. pontjára figyelemmel, valamint az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás (a C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben 2010. június 29-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-5885. o., 54–62. pontja) analógiája útján megállapította, hogy fennáll az az általános vélelem, miszerint a valamely kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos igazgatási akta dokumentumainak hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálat céljainak védelmét. A Törvényszék szerint – mivel a vitatott határozat elfogadásának időpontjában a kötelezettségszegés megállapítása iránti, szóban forgó eljárás még a pert megelőző szakaszban volt – a Bizottság kiindulhatott abból az elvből, hogy ez az általános vélelem az érintett dokumentumok összességére vonatkozik.
- 19 A Törvényszék e tekintetben abból indult ki, hogy a vizsgálat, amelyet a Bizottságnak kell végeznie valamely kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban, az igazgatási feladatok közé tartozik, amelyek keretében a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, és kétoldalú párbeszédet folytat az érintett tagállammal. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottsághoz panasszal forduló személyek nem nyújthatnak be keresetet az uniós bírósághoz a panasz vizsgálatát esetlegesen lezáró határozattal szemben, és nem rendelkeznek olyan eljárási jogokkal, amelyek lehetővé teszik számukra annak követelését, hogy a Bizottság őket tájékoztassa és meghallgassa.
- 20 A Törvényszék szerint az említett vélelem nem zárja ki az érdekeltek azon jogát, hogy bizonyítsák, hogy egy adott dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kérik, nem vonatkozik a szóban forgó vélelem, vagy hogy olyan nyomós közérdek áll fenn, amely igazolja az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében. A Törvényszék azonban megállapította, hogy sem az LPN, sem a beavatkozó tagállamok nem hivatkoztak olyan tényekre, amelyek alkalmasak lettek volna azon értékelés megalapozottságának vitatására, miszerint az érintett dokumentumok összessége a 4. cikk (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt kivétel hatálya alá tartozott.
- 21 A Törvényszék a megtámadott ítélet 116., 117. és 122. pontjában azt is megállapította, hogy az 1367/2006 rendelet nem érinti a Bizottság azon lehetőségét, hogy megtagadja a kért dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatának elvégzését.
- 22 A megtámadott ítélet 132–139. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság semmilyen jogi vagy a tények jogi minősítésére vonatkozó hibát nem követett el azért, hogy úgy tekintette, hogy a jelen ügyben nem áll fenn az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó mondatrészének értelmében vett, az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek.

- 23 A Törvényszék e tekintetben megállapította, hogy nem szükséges határozni arról a kérdésről, hogy ezek a dokumentumok tartalmazzak-e ténylegesen a környezetbe való „kibocsátásokra” vonatkozó információkat, mivel az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában előírt vélelem nem volt alkalmazható a jelen ügyben. Ugyanezen ok miatt állapította meg, hogy ebből a rendelkezésből nem lehet az említett 4. cikk (2) bekezdésének utolsó mondatrésze szerinti nyomós közérdek fennállására következtetni.
- 24 A Törvényszék szerint az LPN az említett 6. cikk (1) bekezdésének második mondatára sem hivatkozhatott. A Törvényszék ugyanis úgy vélte, hogy ez a mondat kizárólag az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírtaktól eltérő kivételek szigorú értelmezésének kötelezettségére vonatkozik. Hozzáfűzte, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze szerinti „nyomós” közérdekre vonatkozik.
- 25 A Törvényszék végül megállapította, hogy a tárgyaláson általa feltett kérdésekre adott válaszaikban sem az LPN, sem a beavatkozó tagállamok nem tudtak más nyomós közérdeket megnevezni, mint a vélelmezetten nagyobb átláthatóságot a környezetvédelem vonatkozásában, és azt sem tudták elmagyarázni, hogy a kért információk az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, a környezetbe való kibocsátásokra vonatkoztak-e, és ha igen, milyen mértékben.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 26 A Bíróság elnöke a 2012. február 27-i végzésével a két fellebbezést az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából egyesítette.
- 27 A Bíróság elnöke 2012. április 27-i végzésével megengedte, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. A Bíróság elnöke 2012. július 10-i végzésével engedélyezte az Észt Köztársaság számára, hogy a Finn Köztársaság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon az eljárásba, valamint hogy az eljárás szóbeli szakaszában ismertesse észrevételeit.
- 28 Fellebbezésében az LPN azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben a Törvényszék elutasította a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmeit, valamint saját költségeinek és a Bizottság részéről felmerült költségeknek a viselésére kötelezte;
 - semmisítse meg a vitatott határozatot azon dokumentumokra és dokumentumkivonatokra vonatkozó részében, amelyek tekintetében a Bizottság a hozzáférés megtagadását a 2008. október 24-i határozatban fenntartotta, valamint
 - kötelezze a Bizottságot saját költségei, továbbá az LPN-nél az elsőfokú eljárás során, valamint a fellebbezési eljárás keretében felmerült költségek viselésére.
- 29 A Finn Köztársaság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amelyben az elutasította az LPN keresetét;
 - semmisítse meg a vitatott határozatot, és
 - kötelezze a Bizottságot, hogy térítse meg számára a jelen fellebbezési eljárás során felmerült költségeket.

- 30 A Dán Királyság, az Észt Köztársaság és a Svéd Királyság a fellebbezők kérelmeit támogatják. A Svéd Királyság emellett azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze a Bizottságot költségeinek megfizetésére.
- 31 A Bizottság kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezéseket, és a fellebbezőket kötelezze a költségek megfizetésére.
- 32 A Németországi Szövetségi Köztársaság a Bizottság kérelmeit támogatja.

A fellebbezésekről

- 33 Fellebbezéseik alátámasztására az LPN és a Finn Köztársaság három fő jogalapot terjeszt elő. E jogalapokat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének, az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése második mondatának, illetve az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó mondatrészének megsértésére alapítják.
- 34 Az LPN emellett egy negyedik jogalapra is hivatkozik, amely szerint a Törvényszék többször is tévesen alkalmazza a jogot, amikor a költségek viselésére kötelezte. Ezen túlmenően az LPN azt kéri a Bíróságtól, hogy javítsa ki a megtámadott ítéletnek a vitatott határozatot nem helytállóan meghatározó rendelkező részét.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

- 35 Az LPN és a Finn Köztársaság első jogalapja azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdését akként értelmezte, hogy a Bizottság jogosult volt megtagadni az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt indított eljárással kapcsolatos valamennyi dokumentumhoz való hozzáférést, anélkül hogy konkrétan és egyedileg megvizsgálta volna ezeket a dokumentumokat. Nem igazolható az a vélelem, amely szerint az ilyen eljárással kapcsolatos dokumentumokat és azok részleteit nem lehet közölni anélkül, hogy veszélybe kerülne ezen eljárás arra irányuló célja, hogy az érintett tagállamot az uniós jognak való megfelelésre ösztönözzék.
- 36 Az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását illetően az általános vélelem alkalmazását megengedő, a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletben (56–59. pont) szereplő érvelést nem lehet átültetni a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokra. Különösen ezen utóbbi eljárást illetően nem létezik a bizalmas jellegre és az információkhoz való hozzáférésre vonatkozó különös szabályozás. Az LPN hozzáfűzi, hogy nem saját érdekeit, hanem közérdekeket véd. Ezen túlmenően, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumok nem képeznek homogén dokumentumkategóriát.
- 37 A Dán Királyság és a Svéd Királyság többek között annak hangsúlyozásával támasztják alá ezt az érvelést, hogy a jelen ügyben analógia útján nem lehet alkalmazni azokat az okokat, amelyek alapján a Bíróság a korábbi ügyekben (a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet, valamint a C-514/07. P., C-528/07. P. és C-532/07. P. sz., Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben 2010. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-8533. o.]) általános vélelem fennállását ismerte el, tekintettel különösen arra, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások jellegüket tekintve eltérőek mind az ügy tartalma, terjedelme és érzékeny

jellege, mind pedig az azzal kapcsolatban megismerendő jogos érdek szempontjából. A Svéd Királyság másodlagosan azt állítja, hogy a Bizottságnak mindenesetre ellenőriznie kellett volna, hogy a jelen ügyben valóban alkalmazni lehet-e az említett vélelmet.

- 38 A Bizottság és a Németországi Szövetségi Köztársaság ezzel szemben úgy véli, hogy az első jogalap nem megalapozott. Különösen azzal érvelnek, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásnak csupán egy változata, valamint hogy ezen utóbbi eljárás a Bizottság és az érintett tagállam között párbeszéd létesítését írja elő, amelyben a magánszemélyek nem rendelkeznek eljárási jogokkal. Ezen túlmenően, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás célja az uniós jog esetleges megsértésének gyors és hatékony módon – különösen az igazgatási eljárás során a jogvita peren kívüli rendezésének megvalósítása révén – történő megszüntetése. Márpedig ha hozzáférhetővé tennék a Bizottság és az érintett tagállam közötti levélváltást, veszélybe kerülne a kölcsönös bizalom légkörében való együttműködésre irányuló – különösen a tagállamok részéről fennálló – szándék.

A Bíróság álláspontja

- 39 Első jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék elismerte, hogy azon általános vélelem alapján, amely szerint az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené a vizsgálat céljainak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett védelmét, a Bizottságnak anélkül van lehetősége az EK 226. cikk alapján indított, kötelezettségszegés megállapítása iránti valamely eljárással kapcsolatos igazgatási aktában szereplő, általánosságban megjelölt dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem elutasítására az említett eljárás pert megelőző szakaszában, hogy el kellene végeznie az egyes dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát.
- 40 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EK 255. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek dokumentumaihoz hozzáférni az EK 251. cikk szerinti eljárásnak megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint. Az 1049/2001 rendelet célja – amint azt (4) preambulumbekzdése és 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz. E rendeletből – jelesül annak az e tekintetben kivételrendszert meghatározó (11) preambulumbekzdéséből és 4. cikkéből – az is kitűnik, hogy e hozzáférési jogra azonban a köz- vagy magánérdekekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 51. pontját; a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 69. és 70. pontját; valamint a C-404/10. P. sz., Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben 2012. június 28-án hozott ítélet 111. pontját, és a C-477/10. P. sz., Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 53. pontját).
- 41 A Bizottság által hivatkozott – azaz az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében szereplő – kivétel értelmében az intézmény megtagadja a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmét, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.
- 42 Ebből az következik, hogy az e 4. cikkben, és különösen annak (2) bekezdésében, előírt kivételrendszer egy adott helyzetben egymással szemben álló érdekek – azaz egyrészt azon érdekek, amelyeknek kedvezne az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele, másrészt pedig az e hozzáférhetővé tétellel esetlegesen fenyegetett érdekek – összevetésén alapul. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti valamely kérelemre vonatkozóan hozott határozat attól a kérdéstől függ, hogy az adott ügyben mely érdekek kell elsőbbséget élveznie.

- 43 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az LPN kérelmében szereplő dokumentumok ténylegesen az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmében vett „vizsgálatra” vonatkoznak.
- 44 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azon dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásához, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek valamelyikéhez kapcsolódjon. Az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az e cikkben előírt kivétellel védett érdeket (lásd a fent hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 49. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 53. pontját; a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 72. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 116. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 57. pontját).
- 45 A Bíróság mindazonáltal elismerte, hogy az érintett intézmény ezzel kapcsolatban alapíthatja álláspontját a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (lásd a fent hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 50. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 54. pontját; a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 74. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 116. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 57. pontját).
- 46 Amint azt a főtanácsnok indítványának 57–62. pontjában megállapította, a Bíróság három esetben – azaz az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárással kapcsolatos igazgatási aktában szereplő dokumentumokat (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 61. pontja), a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében a Bizottság és a bejelentő felek vagy harmadik személyek által egymásnak küldött dokumentumokat (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 123. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 64. pontját), továbbá a valamely intézmény által bírósági eljárás során benyújtott beadványokat (lásd a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 94. pontját) illetően – már elismerte az ilyen általános vélelmek fennállását.
- 47 Mindezen ügyeket az jellemezte, hogy a szóban forgó, hozzáférés iránti kérelem nem egyetlen dokumentumra, hanem dokumentumok összességére vonatkozott (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 50. pontját; a Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 9. pontját; a Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 10. pontját, amely megismétli a Törvényszéknek a Bíróság ezen ítéletéhez vezető fellebbezési eljárás keretében megtámadott ítéletének 1. és 2. pontját, valamint a Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 7. pontját, amely megismétli a Törvényszék – a Bíróság ezen utóbbi ítélete alapjául szolgáló fellebbezési eljárás keretében – megtámadott ítéletének 2. pontját).
- 48 Az effajta helyzetekben az olyan általános vélelem elismerése, amely szerint bizonyos jellegű dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő valamely érdek védelmét, lehetővé teszi az érintett intézmény számára, hogy az általános kérelmet kezelje, és arra megfelelően reagáljon.
- 49 A jelen ügyben éppen ilyen helyzetről van szó. A fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben az érdekelt által benyújtott és a részére odaítélt állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos igazgatási akta

egészére vonatkozó kérelemhez hasonlóan ugyanis az LPN zárógát megépítésével kapcsolatos projekt tárgyában a Portugál Köztársasággal szemben indított, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos aktában szereplő, általánosságban megjelölt dokumentumokhoz kért hozzáférést.

- 50 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy ezt a kérelmet akkor nyújtották be, amikor az említett, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás még a pert megelőző szakaszban volt, valamint hogy a vitatott határozat elfogadásakor ezt az eljárást a Bizottság nem zárta le, és nem is terjesztette a Bíróság elé.
- 51 Meg kell tehát vizsgálni azt a kérdést, hogy el kell-e ismerni egy olyan általános vélelem fennállását, amely szerint ilyen körülmények között a pert megelőző szakaszban a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené a vizsgálat céljainak védelmét.
- 52 E tekintetben mindenekelőtt az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatát kell figyelembe venni.
- 53 Jóllehet e rendelet 3. cikke értelmében az 1049/2001 rendeletet – és többek között ez utóbbi 4. cikkét – főszabály szerint alkalmazni kell a kérelmező által benyújtott, a közösségi intézmények és szervek birtokában levő környezeti információhoz való hozzáférés iránti bármely kérelemre, az 1367/2006 rendelet 6. cikke ezt az ilyen hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó konkrétabb szabályokkal egészíti ki, amelyek részben elősegítik, részben korlátozzák a dokumentumokhoz való hozzáférést.
- 54 Márpedig e 6. cikk (1) bekezdésének – a környezeti információkat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés elősegítésére irányuló szabályt nevesítő – első mondata akként rendelkezik, hogy ez a szabály nem vonatkozik „a vizsgálatok[ra], különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok[ra]”.
- 55 Ebből következik, hogy ez az uniós jogszabály a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárást olyasfajta eljárásnak tekinti, amely ezen a területen a teljes körű átláthatóság biztosítását gátló jellemzőkkel bír, és amely következésképpen sajátos pozíciót foglal el a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos rendszer keretében.
- 56 Ezen túlmenően, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljáráséhoz hasonló olyan jellemzőkkel bír, amelyek miatt a Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítéletben e tekintetben elismerte az általános vélelem fennállását.
- 57 Ugyanis mindkét esetben vagy a jogvita tárgyát képező támogatás nyújtásáért (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 57. pontját) vagy az uniós jog állítólagos megsértéséért felelős tagállammal szemben indított eljárásról van szó.
- 58 A Bíróság egyúttal arra is támaszkodott, hogy az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárás során az érdekelték – a támogatás nyújtásáért felelős tagállam kivételével – nem rendelkeznek a Bizottság igazgatási aktájában meglévő dokumentumokba való betekintési joggal, valamint hogy ha ezek az érdekelték az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetnének ezekhez a dokumentumokhoz, megkérdőjeleződne az állami támogatások vizsgálati rendszere (lásd a fent hivatkozott, Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 58. és 61. pontját).
- 59 Ami a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokat illeti, az uniós jog – különösen az EK 226. cikk – még abban az esetben sem írja elő a magánszemélyek számára az aktába való betekintés jogát, ha az eljárás az ő panaszukra indult. A Bizottság csak a panaszos érdekét szolgáló igazgatási intézkedésekre vonatkozó belső eljárási szabályokban biztosította, hogy tájékoztatja a panaszost az elfogadott határozatokról, valamint az aktának a további intézkedés nélküli lezárására irányuló

javaslatról (lásd az Európai Parlamenthez és az európai ombudsmanhoz intézett, a közösségi jogsértések tárgyában a panaszossal való kapcsolattartásról szóló COM(2002) 141 végleges bizottsági közlemény [HL C 244., 5. o.] 7., 9. és 10. pontját).

- 60 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében egyébként a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a panaszos nem jogosult arra, hogy a Bizottságtól valamely meghatározott álláspont elfogadását követelje, vagy arra, hogy megtámadja a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás valamely tagállammal szemben megindításának a Bizottság általi megtagadását (lásd ebben az értelemben többek között a 247/87. sz., *Star Fruit* kontra Bizottság ügyben 1989. február 14-én hozott ítélet [EBHT 1989., 291. o.] 11. pontját, a C-87/89. sz., *Sonito és társai* kontra Bizottság ügyben 1990. május 17-én hozott ítélet [EBHT 1990., I-1981. o.] 6. pontját, valamint a C-111/11. P. sz., *Ruipérez Aguirre és ATC* Petition kontra Bizottság ügyben 2011. július 14-én hozott végzés 11. és 12. pontját). E tekintetben nem bír relevanciával az, hogy a panaszos magán- vagy közérdek védelmében jár el.
- 61 Amennyiben ugyanis a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely tagállam megszegte kötelezettségeit, akkor az ő feladata a tagállammal szembeni keresetindítás célszerűségének mérlegelése, a tagállam által szerinte megszegett rendelkezések meghatározása és a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás tagállammal szembeni megindítása időpontjának kiválasztása (lásd többek között a C-33/04. sz., *Bizottság kontra Luxemburg* ügyben 2005. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-10629. o.] 66. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-154/09. sz., *Bizottság kontra Portugália* ügyben 2010. október 7-én hozott ítélet 51. pontját). A kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyát egyebekben a Bizottság indokolással ellátott véleményének tartalma határozza meg (lásd a C-171/08. sz., *Bizottság kontra Portugália* ügyben 2010. július 8-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-6817. o.] 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 62 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ráadásul a pert megelőző eljárásnak az a célja, hogy az illető tagállam számára egyrészt alkalmat biztosítson az uniós jogból eredő kötelezettségei teljesítésére, másrészt pedig a Bizottság által megfogalmazott kifogások elleni hatékony védekezésre (lásd többek között a C-147/03. sz., *Bizottság kontra Ausztria* ügyben 2005. július 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-5969. o.] 22. pontját és a C-522/09. sz., *Bizottság kontra Románia* ügyben 2011. április 14-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2963. o.] 15. pontját).
- 63 A kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumoknak az eljárás pert megelőző szakaszában való hozzáférhetővé tétele emellett azzal is járhatna, hogy megváltozik ezen eljárás jellege és menete, mivel ilyen körülmények között még nehezebbnek bizonyulhatna az, hogy az uniós jog tiszteletben tartásának lehetővé tétele és a bírósági jogorvoslati eljárás elkerülése érdekében a Bizottság és az érintett tagállam tárgyalásokat kezdjen és a kifogásolt jogsértést megszüntető megállapodásra jusson.
- 64 Végezetül, a fellebbezők állításával ellentétben, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszával kapcsolatos dokumentumok – a fent említett általános vélelem szempontjából – a dokumentumok egyedi kategóriáját képezik. Egyfelől ugyanis a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatokat illetően az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában szereplő kivétel semmilyen különbségtételt nem ír elő az ilyen vizsgálatokkal kapcsolatos aktába tartozó dokumentumok típusa, illetve az érintett dokumentumok szerzője alapján. Másfelől az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokat illetően a Bíróság megállapította, hogy az ilyen eljárással kapcsolatos igazgatási aktában szereplő valamennyi dokumentum olyan egyedi kategóriát képez, amelyre vonatkozik az az általános vélelem, amely szerint e dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sérti a vizsgálat céljainak védelmét (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 61. pontját).
- 65 A fenti megfontolásokból következik, hogy vélelmezhető az, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumoknak az eljárás pert megelőző szakaszában való hozzáférhetővé tételével fennáll annak a kockázata, hogy változik ezen eljárás jellege, valamint hogy

módosul annak lefolytatása, ekként pedig vélelmezhető, hogy ez a hozzáférhetővé tétel főszabály szerinti sértene a vizsgálat 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti céljainak védelmét.

- 66 Ez az általános vélelem nem zárja ki annak bizonyítását, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kéri, illetve hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében nyomós közérdek fűződik a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 62. pontját; a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 103. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 126. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 68. pontját).
- 67 Ezen túlmenően a Bizottság nem köteles határozatát az említett általános vélelemre alapítani. Bármikor elvégezheti a hozzáférés iránti kérelemben szereplő dokumentumok konkrét vizsgálatát, és szolgálhat ilyen indokolással. Ráadásul köteles hozzáférhetővé tenni a dokumentumokat akkor, ha azt állapítja meg, hogy a hozzáférés iránti adott kérelemmel érintett, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás olyan jellemzőkkel bír, amelyek lehetővé teszik az aktában szereplő dokumentumok teljes körű vagy részleges hozzáférhetővé tételét.
- 68 Ezzel szemben az annak ellenőrzésére vonatkozó követelményt, hogy a szóban forgó általános vélelem ténylegesen alkalmazandó-e, nem lehet akként értelmezni, hogy a Bizottságnak az adott ügyben kért valamennyi dokumentumot egyenként kellene megvizsgálnia. Egy ehhez hasonló követelmény megfosztaná ezt az általános vélelmet hatékony érvényesülésétől, azaz attól, hogy a Bizottság valamely általános hozzáférés iránti kérelemre ugyancsak általánosságban reagálhasson.
- 69 A Törvényszék egyébként a megtámadott ítélet 121. pontjában megállapította, hogy nem elképzelhető, hogy a Bizottság engedélyezhette volna a hozzáférést e dokumentumok egyikéhez vagy tartalmuk egy részéhez úgy, hogy ezzel ne veszélyeztette volna a portugál hatóságokkal folytatott tárgyalásait. Ezt a megállapítást a fellebbezők sem vonják kétségbe, akik ráadásul nem is hivatkoztak arra, hogy a Törvényszék bármilyen módon elferdítette volna a tényeket.
- 70 A fenti megfontolásokra tekintettel, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor elismerte, hogy a Bizottság a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése alapján történő megtagadása céljából támaszkodhat arra az általános vélelemre, amely szerint veszélybe sodorná az eljárás céljainak megvalósulását a pert megelőző szakaszban az e dokumentumokhoz való – akár csak részleges – nyilvános hozzáférés.
- 71 E körülmények között az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése második mondatának megsértésére alapított, második jogalapról

A felek érvei

- 72 A Svéd Királyság által támogatott LPN és Finn Köztársaság azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor különösen a megtámadott ítélet 136. pontjában megállapította, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondatát nem kell alkalmazni a vizsgálat védelmével kapcsolatos kivételre. Ez a rendelkezés ugyanis az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt valamennyi olyan kivételre vonatkozik, amelyek nem tartoznak az említett 6. cikk (1) bekezdésének első mondatában szereplő jogi vélelem hatálya alá, ahogyan az az 1367/2006 rendelet céljából, (15) preambulumbekkezdéséből, valamint a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a

nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én aláírt és az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL L 124., 1. o.) jóváhagyott egyezmény (kihirdette a 2001. évi LXXXI. törvény) 4. cikkének (4) bekezdéséből következik, amely egyezmény szintén előírja a környezeti információ iránti kérelmek elutasítása okainak szűk értelmezésére irányuló kötelezettséget.

- 73 Az LPN szerint az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata nem összeegyeztethető a dokumentumok hozzáférhetővé tétele esetén a sérelemre vonatkozó általános vélelem elismerésével, a szűk értelmezésre vonatkozóan az említett rendelkezésben szereplő követelmény miatt, és azért, mert ez utóbbi szükségessé teszi annak konkrét vizsgálatát, hogy a környezetbe való kibocsátásokkal kapcsolatosak-e az azokban a dokumentumokban szereplő információk, amelyek hozzáférhetővé tételét kérték.
- 74 Az LPN végezetül előadja, hogy téves a megtámadott ítélet 138. pontjában szereplő azon állítás, amely szerint nem tudta elmagyarázni, hogy a kért információk az említett 6. cikk (1) bekezdése értelmében vett, a környezetbe való kibocsátásokra vonatkoztak-e, és ha igen, milyen mértékben. Nem tudott ilyen magyarázattal szolgálni, mivel nem ismerte azon dokumentumok tartalmát, amelyeket még nem tettek hozzáférhetővé.
- 75 A Bizottság azzal érvel, hogy az uniós jogalkotó – azzal, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában előírt jogi vélelemből kizárta a közösségi jogból eredő kötelezettségek lehetséges megsértésére vonatkozó vizsgálatokat – nyilvánvalóan sajátosságuk figyelembevételéről gondoskodott. Ennélfogva a dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomos közérdek esetleges fennállását az 1049/2001 rendeletre tekintettel kell megvizsgálni, az 1367/2006 rendeletből pedig nem lehet arra következtetni, hogy a környezetvédelem tárgyában folytatott, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokat eltérően kellene kezelni a más területeken folytatott ugyanilyen eljárásoktól azt a vélelmet illetően, hogy a dokumentumok hozzáférhetővé tétele sérti a vizsgálat célját.
- 76 A Németországi Szövetségi Köztársaság úgy véli, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata nincs hatással a környezetre vonatkozó és kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz az eljárás pert megelőző szakaszában való hozzáférés megtagadásának értékelésére. Ez a rendelkezés ugyanis egyszerűen megismétli a Bíróság által meghatározott azon követelményt, hogy a megtagadás indokait szűken kell értelmezni, valamint egyszerűen arra vonatkozó követelményt ír elő, hogy az ellentétes érdekek összevetésekor figyelembe kell venni a környezetvédelmi érdekeket.

A Bíróság álláspontja

- 77 Második jogalapjukban a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy vélte, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem zárja ki, hogy a Bizottság alkalmazza azt az általános vélelmet, amely szerint a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumoknak az eljárás pert megelőző szakaszában való hozzáférhetővé tétele sértené a vizsgálat 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti céljainak védelmét.
- 78 Az e jogalap megalapozottságára vonatkozó döntéshozatalhoz azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy a környezettel kapcsolatos eljárások tekintetében a 6. cikk (1) bekezdése módosítja-e – és, adott esetben, milyen mértékben – az 1049/2001 rendelet 4. cikke alapján a Bizottság által elvégzendő ellenőrzést.
- 79 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke a környezeti információkhoz való hozzáférés iránti kérelmekre vonatkozó különös szabályokkal egészíti ki az 1049/2001 rendeletet.

- 80 E 6. cikk (1) bekezdésének első mondata az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első és harmadik francia bekezdésének rendelkezéseire utal, és azt írja elő, hogy a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. Ez a jogi vélelem e 4. cikk (2) bekezdésének utolsó mondatrészére vonatkozik, és kizárja a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, ha a dokumentum hozzáférhetővé tételét védett érdekekhez fűződő nyomós közérdek igazolja. Márpedig az említett jogi vélelem nem vonatkozik „a vizsgálatok[ra], különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok[ra]”.
- 81 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének második mondata akként rendelkezik, hogy „a[z 1049/2001 rendelet] 4. cikk[é]ben szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.”
- 82 Márpedig e 6. cikk (1) bekezdésének szövegéből és általános rendszeréből kitűnik, hogy az e bekezdés második mondatának értelmében vett „egyéb kivételek” nem foglalják magukban a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások védelmét.
- 83 Az említett (1) bekezdés első mondata ugyanis megállapít egy, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében szereplő kivételekre vonatkozó szabályt. Ugyanezen (1) bekezdés második mondata nem pusztán az „egyéb kivételeket”, hanem „a[z 1049/2001] rendelet 4. cikkében szabályozott egyéb kivételeket” említi. E rendelkezés tehát a 4. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésének második francia bekezdésében, valamint (3) és (5) bekezdésében szereplő kivételekkel foglalkozik. Mivel a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének értelmében vett vizsgálat körébe tartoznak, amely vizsgálatra az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondata vonatkozik, az e 6. cikk (1) bekezdésének második mondatában szereplő „egyéb kivételek” kifejezés nem foglalja magában az ehhez hasonló vizsgálatot.
- 84 Az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdése két mondatának ez a megfogalmazása, valamint ezek általános rendszere bizonyítja a jogalkotó azon szándékát, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásokat kizárja e rendelkezés egészének hatálya alól.
- 85 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése nincs hatással arra a vizsgálatra, amelyet az 1049/2001 rendelet értelmében a Bizottságnak akkor kell elvégeznie, ha a hozzáférés iránti kérelem tárgyát a pert megelőző szakaszban lévő, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumok képezik.
- 86 Ebből következik, hogy a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó mondatrészének megsértésére alapított, harmadik jogalapról

A felek érvei

- 87 A Finn Köztársaság – amelynek érvelését a Dán Királyság és a Svéd Királyság támogatja – arra hivatkozik, hogy az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének alkalmazandóságától függetlenül a Törvényszék tévesen értelmezte az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrészét, amennyiben nem értékelte, hogy a Bizottság vizsgálta-e azt, hogy fennáll-e a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek. A fent hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítéletnek (44., 45. és 49. pont) megfelelően, a Törvényszéknek meg kellett volna követelnie, hogy a Bizottság összevesse a vizsgálat védelméhez

fűződő érdeket a szóban forgó dokumentumok megismerésének lehetőségéhez fűződő közérdekkel, figyelemmel a szélesebb áláthatóságban rejlő érdekekre. Amennyiben valamely hozzáférés iránti kérelem az 1367/2006 rendelet hatálya alá tartozó dokumentumra vonatkozik, a környezeti információk megszerzése, valamint az ilyen információk rendelkezésre állásának a környezetvédelem és az emberi egészség tekintetében meglévő jelentősége képezhet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó mondatrészének értelmében vett nyomós közérdeket.

- 88 A Svéd Királyság hozzáfűzi, hogy a Törvényszék – azzal, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférést kérő személyre hárította a nyomós közérdekre való hivatkozásnak és fennállása bizonyításának terhét – tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 138. és 139. pontjában, figyelemmel különösen arra, hogy kizárólag az érintett intézmény ismeri azon dokumentumok tartalmát, amelyek hozzáférhetővé tételét kéri.
- 89 A Bizottság előadja, hogy a megtámadott ítélet 139. pontjában a Törvényszék helyesen utasította el az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése utolsó mondatrészének értelmében vett különböző érdekek helyálló összevetésének hiányára alapított érvet.

A Bíróság álláspontja

- 90 Harmadik jogalapjában a Finn Köztársaság lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elmulasztotta annak értékelését, hogy a Bizottság vizsgálta-e, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrészének értelmében fennáll-e a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek.
- 91 A Törvényszék a megtámadott ítélet 132. és 133. pontjában megállapította, hogy a vitatott határozat értelmében a jelen ügyben nem áll fenn az e rendelkezés értelmében vett nyomós közérdek, valamint hogy a Bizottság e nyomós közérdek hiányának értékelése során nem vétett jogi, illetve ténybeli hibát. Márpedig az LPN és a Finn Köztársaság nem a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét a jelen ügyben igazoló konkrét érdekre, hanem csupán a környezeti információk rendelkezésre állásának a környezetvédelem és az emberi egészség tekintetében meglévő jelentőségére hivatkozik.
- 92 A valamely dokumentum hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen különböznie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 74. és 75. pontját).
- 93 Mindazonáltal ennyire általános megfontolások alapján nem lehet megállapítani, hogy a jelen ügyben az átláthatóság elve olyan különös nyomatékkaal bírt, amely esetleg megelőzhette volna a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokat (lásd analógia útján a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 158. pontját).
- 94 Megfelel a Bíróság ítélkezési gyakorlatának a kérelmezőre háruló azon követelmény, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket megalapozó körülményekre (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 62. pontját; a fent hivatkozott Svédország és társai kontra API és Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 103. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob 126. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Agrofert Holding 68. pontját).
- 95 Jóllehet az LPN azért kérte az említett dokumentumokhoz való hozzáférést, hogy ki tudja egészíteni a szóban forgó, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás tárgyát képező zárógát megépítésével kapcsolatos projektekre vonatkozó, a Bizottság rendelkezésére álló információkat, következésképpen pedig hogy aktívan vehessen részt ebben az eljárásban, ez a körülmény akkor sem bizonyítja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett „nyomós közérdek” fennállását (lásd

ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben hozott ítélet 70. pontját, a fent hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben hozott ítélet 145. és 146. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Agrofert Holding ügyben hozott ítélet 85. és 86. pontját), ha az LPN – nem kormányzati szervezetként – a környezet védelmében álló törvényes céljának megfelelően jár el.

- 96 Noha az 1367/2006 rendelet (2) preambulumbekzdése szerint a rendelet olyan közösségi környezetvédelmi cselekvési programba illeszkedik, amely hangsúlyozza a megfelelő környezetvédelmi információnyújtás jelentőségét, valamint annak fontosságát, hogy a nyilvánosságnak tényleges lehetősége legyen részt venni a környezetvédelmi döntéshozatalban, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés igazolása céljából erre a részvételre nem lehet hivatkozni. E rendelet 9. cikke szerint ugyanis a rendelet kizárólag arra az esetre írja elő a nyilvánosság részvételét, ha a közösségi intézmények és szervek a környezetet érintő terveket és programokat készítenek elő, módosítanak vagy vizsgálnak felül. A kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások ugyanakkor nem szerepelnek ebben a cikkben.
- 97 A fenti megfontolásokra tekintettel úgy tűnik, hogy a Törvényszék nem mulasztotta annak értékelését, hogy a Bizottság vizsgálta-e, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében fennáll-e a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek.
- 98 Ezért a harmadik jogalapot mint megalapozatlant szintén el kell utasítani.

Az LPN-nek a költségek viselésére kötelezésével kapcsolatos, negyedik jogalapról

- 99 Az LPN azzal érvel, hogy a Törvényszék több esetben tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 141–143. pontjában indokolt azon döntésében, hogy az LPN-n kötelezi a költségek viselésére.
- 100 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a fellebbezés minden más jogalapját elutasították, a Törvényszék költségekre vonatkozó határozatának állítólagos jogellenességére utaló kérelmeket az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének második bekezdése alapján – amelynek értelmében a fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték – mint elfogadhatatlannak el kell utasítani (lásd többek között a C-57/00. P. és C-61/00. P. sz., Freistaat Sachsen és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. szeptember 30-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-9975. o.] 124. pontját; a C-301/02. P. sz., Tralli kontra EKB ügyben 2005. május 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4071. o.] 88. pontját, valamint a C-263/09. P. sz., Edwin kontra OHIM ügyben 2011. július 5-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-5853. o.] 78. pontját).
- 101 Mivel a Bíróság az LPN által benyújtott fellebbezés minden más jogalapját elutasította, a költségek megosztására vonatkozó utolsó jogalapot elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az LPN-nek a megtámadott ítélet rendelkező része 1. pontjának kijavítására irányuló kiegészítő kérelméről

- 102 Fellebbezésében az LPN azt kéri a Bíróságtól, hogy javítsa ki a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. pontját. Az LPN szerint a Törvényszék helytelenül határozta meg a vitatott határozatot, amely nem a 2008. október 24-i határozat, hanem a 2007. november 22-i határozat volt. Az LPN azt javasolja, hogy a rendelkező rész említett 1. pontjában kifejezetten pontosítsák, hogy a kereset „a Bizottság 2007. november 22-i határozatára” irányult, valamint hogy a 2008. október 24-i határozattal a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférést „ismételten elutasították”.
- 103 A Bizottság úgy véli, hogy ez a kérelem elfogadhatatlan.

- 104 A Bíróság eljárási szabályzata 113. cikke (1) bekezdésének a jelen fellebbezés benyújtásának időpontjában hatályos változata értelmében a fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék határozata egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulniuk.
- 105 Márpedig az LPN kiegészítő kérelme nem a megtámadott ítélet akárcsak részleges – vagyis a rendelkező része – megsemmisítésére irányul (lásd a C-539/10. P. és C-550/10. P. sz., Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa egyesített ügyekben 2012. november 15-én hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), hanem csak a rendelkező rész megfogalmazásának módosítására, ami nincs hatással az ítélet tartalmára és a jogvita első fokon történő rendezésére sem. A megtámadott ítéletből – többek között 18., 38. és 59. pontjából – ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az ezen ítélet rendelkező részének 1. pontjában elutasított kereset a 2007. november 22-i határozatra irányult.
- 106 Egyebekben, amennyiben a Törvényszék valamely ítélete elírásokat vagy nyilvánvaló pontatlanságokat tartalmaz, kizárólag a Törvényszék feladata azoknak a Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének megfelelően történő kijavítása.
- 107 Következésképpen az LPN kiegészítő kérelmét mint elfogadhatatlant kell elutasítani.
- 108 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy az LPN és a Finn Köztársaság fellebbezéseit teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 109 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 110 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A 138. cikk (2) bekezdése szerint több pervesztes fél esetén a Bíróság határoz a költségek megosztásáról. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket.
- 111 Mivel az LPN és a Finn Köztársaság pervesztes lett, és mivel a Bizottság azt kérte a Bíróságtól, hogy kötelezze őket a költségek viselésére, az LPN-t és a Finn Köztársaságot a költségek egyenlő arányban történő viselésére kell kötelezni.
- 112 A Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Svéd Királyság beavatkozókként maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Liga para a Protecção da Natureza-t és a Finn Köztársaságot kötelezi a költségek egyenlő arányban történő viselésére.**
- 3) A Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások